

Gud, var är du?

- Har du någon gång ropat detta? Har du någon gång känt dig som om du befunnit dig i mörker utan någon utväg?

Har du gråtit dig till sömns eller kanske regelbundet gör det? Du kanske kämpar mot en synd som du inte tycks övervinna.

- Kanske du genomlider en svår sjukdom, en jobbig situation på din skola eller ditt arbete.

Kanske du går igenom en jobbig tid i din familj eller en relation. Ju mer du tänker på det desto svårare är det och desto mer så känns det som om du bara faller djupare och djupare i dina problem och du frågar dig själv var är Gud i allt detta?

- I dag så ska vi fortsätta vårt studie av 2 Moseboken där Guds folk befinner sig i en sådan situation.

Dom är slavar under den tidens supermakt. Dom har blivit förtryckta i 400år och det känns som dom är "folket som Gud glömde."

- Men mitt i allt detta så ser vi hur Gud ändå är trofast. Vi såg i förra predikan hur till uppfyllelse av Guds löfte och förbund hur folket växer till ett stort folk.

I reaktion mot detta så försöker den onde Faraon, kungen i Egypten utföra ett folkmord på alla nyfödda pojkar. Men genom Guds försyn så räddas en pojke vid namn Mose av ingen annan en Faros dotter.

- Han växer upp som prins i Egypten och allt ser hoppfullt ut. Efter 40 år av utbildning i all Egyptens vishet så besöker Mose sitt folk och får se hur en Egypter misshandlar en hebreisk man.

Mose tar saken i egna händer, dödar Egyptiern och gömmer honom i sanden. Ok, nu kommer räddningen för Guds folk tänker vi.

- Nästa dag ser Mose hur två hebréer slåss och han säger till den som gjorde orätt: Ska du slå din landsman?

Mannen svarar: "Vem har satt dig till ledare och domare över oss? Tänker du döda mig som du dödade egyptiern? (2:14)"

- Enligt Apg 7:25 så "trodde Mose att hans bröder skulle förstå att Gud ville rädda dem genom hans hand, men det gjorde de inte."

Farao får reda på vad som hänt och vill döda Mose. Han tvingas fly till Midian där han blir fåraherde under 40års tid.

- Snacka om att göra omvänd karriär. Han hade nu kommit så långt ner på karriärstegen som han bara kunde. Från prins till fåraherde något som Egyptierna avskydde (1 Mos 46:34).

Det vore som om prins Carl Philip flytt från sin position som prins till att samla sopor i Cairos slum.

- Mänskligt sätt så ser allting hopplöst ut. Och det kanske ser ut så för dig i dom omständigheter du befinner dig i.

Om du bara kommer ihåg en enda sak från denna predikan så kom ihåg dessa två ord: **men Gud.**

- Ok det är det som gör all skillnad i folkets och i våra omständigheter. **Men Gud.**

Låt oss gå till 2 Mos 3:1-22 som ni hittar på sidan 49 i dom gröna Biblarna.

1 Mose vallade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan. En gång drev han fåren till andra sidan öknen och kom till Guds berg Horeb.

2 Där uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden utan att busken brann upp.

3 Då tänkte Mose: "Jag måste gå dit och se den underbara synen, varför busken inte brinner upp."

4 När Herren såg att han kom för att se efter, ropade Gud till honom ur busken: "Mose! Mose!" Han svarade: "Här är jag."

5 Då sade Gud: "Kom inte närmare! Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark."

6 Och han sade: "Jag är din fars Gud – Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud." Då dolde Mose ansiktet, för han bävade för att se på Gud.

7 Herren sade: "Jag har sett hur mitt folk förtrycks i Egypten, och jag har hört hur de ropar över sina plågare. Jag känner deras lidande.

8 Därför har jag kommit ner för att rädda dem från egyptierna och föra dem ut ur det landet upp till ett gott och rymligt land, ett land som flödar av mjölk och honung, en plats där det bor kananeer, hetiter, amoreer, perisseer, hiveer och jebusiter.

9 Nu har ropet från Israels barn kommit upp till mig, och jag har sett hur egyptierna förtrycker dem.

10 Så gå nu! Jag ska sända dig till farao, och du ska föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten."

11 Men Mose sade till Gud: "Vem är jag, att jag skulle gå till farao och föra Israels barn ut ur Egypten?"

12 Han svarade: "Jag ska vara med dig. Och här är ditt tecken på att det är jag som har sänt dig: När du har fört folket ut ur Egypten, ska ni hålla gudstjänst på detta berg."

13 Då sade Mose till Gud: "Om jag kommer till Israels barn och säger till dem: Era fäders Gud har sänt mig till er, och de frågar mig: Vad är hans namn? – vad ska jag då svara dem?"

14 Gud sade till Mose: "Jag är den Jag Är." Och han fortsatte: "Så ska du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er."

15 Och Gud sade sedan till Mose: "Så ska du säga till Israels barn: Herren, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Det ska vara mitt namn för evigt och så ska man kalla mig från släkte till släkte.

16 Gå nu och samla de äldste i Israel och säg till dem: Herren, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har uppenbarat sig för mig och sagt: Jag har sett till er och vet vad de har gjort mot er i Egypten.

17 Därför säger jag: Jag ska föra er ut ur lidandet i Egypten och upp till kananeernas, hetiternas, amoreernas, perisseernas, hiveernas och jebusiternas land, ett land som flödar av mjölk och honung.

18 De kommer att lyssna till dina ord, och du och Israels äldste ska gå till Egyptens kung och säga till honom: Herren, hebreernas Gud, har visat sig för oss. Låt oss gå tre dagsresor in i öknen och offra åt Herren vår Gud.

19 Men jag vet att Egyptens kung inte kommer att låta er gå om inte en stark hand tvingar honom.

20 Därför ska jag räcka ut min hand och slå Egypten med alla slags under som jag ska göra där. Sedan kommer han att släppa er.

21 Och jag ska låta detta folk finna nåd för egyptiernas ögon så att ni inte behöver gå tomhänta när ni drar bort.

22 Nej, varje kvinna ska be sin grannfru och kvinnorna som bor i hennes hus om föremål av silver och guld och även kläder, som ni ska sätta på era söner och döttrar. Så ska ni ta byte från egyptierna.”

[Bön]

- I vad som verkar vara ett ofrånkomligt mörker, där Gud i dom senaste två kapitlen kommit i skymundan så kliver han in och uppenbarar sig själv för Mose och med honom Israels folk.

Men Gud... är trofast. Och vi ser detta när han uppenbarar sig själv och:

1. Kallar en frälsare (3:1-10)
2. Utrustar en frälsare (3:11-4:17)
3. Sänder en frälsare (4:18-31)

För det första så ser vi hur HERREN kallar en frälsare när han uppenbarar sig själv och hans plan.

1. Kallar en frälsare (3:1-10)
 - a. Gud uppenbarar sig själv (3:1-6)

Mose är iväg med sin svärfars får vid berget Horeb som är samma berg som Sinai där Mose senare skulle ta emot dom 10 budorden.

- Tänk dig in i hans situation. 40år av mörker har gått. Han är i människors ögon ett totalt misslyckande. Han har helt kommit till slutet av sig själv. Han är ingenting och förmår ingenting och där, just där.

Men Gud. Där så uppenbarar sig Herrens ängel i en brinnande buske som inte brinner upp. Från busken så säger Gud:

- "Mose, Mose"..."här är jag" Stop! "Kom inte närmare! Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark."

Mose vet ännu inte vem det är som talar till honom, men han blir ombud att ta av sina smutsiga skor eftersom Gud är där och därför så är platsen helig.

- Och sen så kommer dom fantastiska orden som Jesus senare i evangelierna använder för att bevisa uppståndelsen från de döda:

"Jag är din fars Gud – Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud."

- Detta är en nyckelfras som förekommer 4ggr i vår text. Gud är sitt folks Gud, han har inte glömt dom.

Genom hela Bibeln så repeteras frasen: Jag ska vara deras Gud och de ska var mitt folk.

- Och det samma gäller för dig som Guds barn. Gud har inte glömt dig. Han är vår Gud och vi är hans folk, vi tillhör honom.

Detta är vårt hopp att vi tillhör honom. Det är som den första frågan i evangeliekatekesen som vi nyss memorerade med barnen: "Vad är vårt enda hopp i liv och död, att vi inte tillhör oss själv utan Gud"

- Ditt hopp i dina omständigheter käre broder & syster är att du inte tillhör dig själv utan Gud.

Mose blir livrädd och döljer sitt ansikte. Och vad är väl ett mer naturligt gensvar när en syndare i all sin synd möter Gud. Här näst så **b. uppenbarar Gud sin plan (3:7-10).**

Vi läser i v.7-10:

7 Herren sade: ”Jag har **sett** hur mitt folk förtrycks i Egypten, och jag har **hört** hur de ropar över sina plågåre. Jag **känner** deras lidande.

8 **Därför** har jag **kommit ner för att rädda** dem **från** egyptierna och **föra dem ut ur det landet upp till** ett gott och rymligt land, ett land som flödar av mjölk och honung, en plats där det bor kananeer, hetiter, amoreer, perisseer, hiveer och jebusiter.

9 Nu har **ropet** från Israels barn kommit upp till mig, och jag har sett hur egyptierna förtrycker dem.

10 **Så gå nu!** Jag ska sända dig till farao, och du ska föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten.”

- Gud han har sett hur dom förtryckts, han har hört hur dom har ropat, och han känner deras lidande.

Att han känner deras lidande betyder inte bara att han känner till deras lidande utan han känner med dom, han har medlidande med dom.

- Och det samma gäller oss. Gud han har sett våra tårar, våra omständigheter. Han har hört våra rop och han har medlidande med oss.

Där i Israels situation så kom Herren ner till sitt folk för att gripa in och här och nu så reser han upp en fräsare att möta ondskan, Farao, personifierad och att föra ut inte ett folk utan, **sitt folk** Israels barn ut ur Egypten och in i löfteslandet.

- I 2 Mos kap 1 så såg vi hur löftet och förbundet med Abraham i 1 Mos 12, 15 & 17 började uppfyllas att hans avkomma skulle bli ett stort folk.

Nu så ser vi fortsättningen på detta löfte & förbund hur Gud lovar att han ska rädda dom ut ur Egypten och ge dem det land som han med ed har lovat dom.

- Vow, vilken händelse när Herren kommer ner för att gripa in och resa upp en frälsare! Och det samma gäller oss. Gud har inte bara kollat på på avstånd.

Han har kommit ner, han har själv besökt sitt folk som Joh 1:14 säger: Och Ordet, alltså Gud själv blev människa.

- Gud själv, Jesus kom ner från himlen för att föra oss ut från mörkrets välde och in i hans rike.

Han kom ner för att besegra ondskans alla makter när han på korset triumferade över dom (Kol 2:15). Han har sett till sitt folk genom att rädda oss från synden, döden och helvetet till en underbar evighet med honom.

- Han uppstod från döda och regerar just nu på sin tron. Pga. det han har gått igenom så kan han fullt ut identifiera sig med oss i våra svagheter och lidanden (Heb 4:15)

Och genom honom så har vi nu fullt ut tillträde till Fadern fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid (Heb 4:16).

- Inte bara det Heb 7:25 säger att han helt och fullt kan frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.

Just nu i denna stund så manar han gott för dig som Guds barn. Han är på Gud faderns högra sida och ber för oss (Rom 8:34)

- Och han har sänt oss den Helige Ande hjälparen som är med och tröstar oss och också han ber för oss.

Även om det kanske inte känns som det så är Gud med dig i ditt lidande och dina svårigheter. Han hör dig och han leder oss här och nu på resan genom detta liv på väg till det himmelska löfteslandet.

- En frälsare har blivit kallad och Gud säger gå nu. Hur ska då Mose gensvara? Kanske som Jesaja: "Här är jag sänd mig?" Nej, inte Mose. Detta för oss fram till vår andra punkt:

Men, Gud... är trofast

2. Utrustar en motvillig frälsare (3:11-4:17).

Mose svar på denna underbara kallelse att med Guds hjälp rädda hans folk är 5 ursäkter eller undanflykter som Gud kommer svara på

a. Vem är jag? (3:11-12)

Om det är någonting som Mose har lärt sig under 40 år i öknen så är det att han inte är någonting. Han är en "nobody."

- Vem är jag? Läser vi vidare i Bibeln så kommer vi höra detta igen och igen som t.ex. med Gideon.

"Vem är jag, att jag skulle gå till farao och föra Israels barn ut ur Egypten?"

- Men Gud... Han lovar, jag ska vara med dig. Han lovar att han ska vara med Mose och folket. Och tecknet på detta är att Mose ska återvända till Horeb, Sinais berg för att hålla Gudstjänst med Guds folk.

Gud han lovar också att inte överge oss som hans folk. Han ska vara med oss till slutet.

- När Petrus i NT försökte gå på vattnet och började titta på vågorna så sjönk han. När vi ser på oss själva och synden vi kämpar med eller inte kan släppa tankarna på den svåra relationen eller jobbsituationen då blir problemen bara större.

Men när vi istället ser på Jesus. Ser att han är med oss och inte ska överge oss då får vi styrka och kraft. Lyft blicken och se att Jesus är med dig i dina omständigheter. I tro förtrösta på honom att han aldrig ska överge dig.

- Vem är jag? Men Gud, han är med oss. Nästa fråga eller ursäkt som Mose har är:

b. Vad ska jag svara dem (3:13-22)?

Förra gången Mose försökte rädda folket så gick det åt skogen. Om jag nu kommer till Israels folk säger Mose och säger till dom: "Era fäders Gud har sänt mig till er", och de frågar mig: "Vad är hans namn" vad ska jag då svara dom"?

- Detta är den viktigaste frågan i hela 2 Mos och vi får det fantastiska svaret: "Jag är den jag är"

Du ska säga till Israels barn: "Jag är har sänt mig till er" och här så syftar Gud på hans namn som på hebreiska representeras av fyra konsonanter JHVH (יהוה).

- Av rädsla för att missbruka HERRENS namn kom judarna med tiden när dom läste detta namn att istället läsa adonai som betyder Herren.

Och under den helige Andes inspiration när NT citerar Guds namn så översätts det också med Herren och så är det i våra Biblar.

- När du i GT läser HERREN med stora bokstäver så syftar det på Guds namn.

Under Bibelns tid så var betydelsen av ett namn otroligt viktigt eftersom det uppenbarade någonting om hur en person är eller dess bakgrund.

- Jag är, JHVH pekar på Guds självexistens och självtillräcklighet. Han har alltid varit, han är och han kommer alltid att vara och det finns ingenting som kan jämföras med honom. Han är.

Mose ska säga: HERREN, JHVH, era fäders Gud har sänt mig till er. Igenom 2 Mos så kommer vi se hur JHVH, HERREN är när han uppenbarar sig för sitt folk och för Farao.

- Den brinnande busken brann inte upp och på samma sätt så förblir HERREN, jag är. Han är inte begränsad av andra utan han har makten att hålla sitt förbund och kan fullt ut frälsa sitt folk.

Guds namn, JHVH pekar på att han är trofast mot sitt förbund. Vi kan lita på honom och han kommer föra folket ut ur Egypten och in i löfteslandet.

- Faraos kommer inte vilja släppa folket, men Jag är, JHVH, HERREN kommer med en stark hand och med alla slags under att tvinga Faraos att släppa folket och här så lovar Gud till bekräftelse av hans förbund i 1 Mos 15 att dom ska komma ut ur Egypten med stort byte.

Vad betyder då JHVH, "Jag är" för oss? Efter att Gud blivit människa så identifierar sig Jesus i Johannesevangeliet som "jag är", HERREN, Gud själv.

- Han säger t.ex. **Jag är** livets bröd, **jag är** uppståndelsen och livet, **jag är** vägen sanningen och livet.

Amen, amen säger jag er: **Jag är** redan innan Abraham blev till (Joh 8:58). När Jesus sa detta reagerade judarna så starkt att dom tog upp stenar för att döda honom, men han drog sig undan.

- Jesus är JHVH, Gud något som NT flera gånger gör tydligt för oss genom att citera Bibelveser om JHVH, HERREN och genom att säga att dom handlar om Jesus.

Detta är någonting som Jehovas Vittnen förnekar. Men sanningen är den om vi inte tror att Jesus är Gud själv, att han är Jag är, JHVH Gud så säger Jesus själv i Joh 8:24

- Om ni inte tror att "jag är" alltså att han är JHVH Gud ska ni dö i era synder.

Tror du att Jesus är "jag är" HERREN? Detta är din enda räddning. Precis som Gud uppenbarade sig i den brinnande busken för Mose så har han genom Jesus uppenbarat sig för oss som jag är.

- Jesus är densamme igår, idag och i all evighet (Heb 13:8) och han är där för oss. Du kan lita på honom.

Du må känna dig svag, kraftlös och utan förmåga i dina omständigheter, **men Gud...** han är trofast. Jesus, jag är där för dig, precis som jag är var för Israel. Han förmår. Han står med dig i dina omständigheter. Förlita dig på honom.

- Ok Mose, jag är med dig, dags att gå, inte sant. Nej, dags för nästa ursäkt: **c. Men om de inte tror? (4:1-9).**

Men om de inte tror och inte lyssnar på mina ord utan säger, HERREN har inte uppenbarat sig för dig. Vad ska han då göra?

- Då får Mose tre tecken: Först staven som blir till en orm, vilket vi senare kommer få se när Mose är inför Faraos som symboliserades av en orm och hur Mose orm äter upp Faraos.

Sen har vi tecknet på spetälska att Guds står över sjukdomar och sen för det tredje hur vatten från Nilen förvandlas till blod.

- Nilen som var själva livspulsen i Egypten kring vilket livet utgår ifrån. HERREN, JHVH, jag är står över allt detta.

Han är inte oförmögen att rädda sitt folk. Vad ska vi då säga? Har HERREN givit oss några tecken?

- I Johannesevangeliet som har så många paralleller till 2 Moseboken så har Gud också givit oss tecken som vi såg på denna sommar.

Det intressanta är att i den grekiska översättningen av 2 Mos så används samma ord som Johannesevangeliet använder när det talar om dom 7 tecknen som Gud har givit oss för vad då?

- I Joh 20:30-31 så står det: **många andra tecken som inte är nerskrivna i denna bok gjorde Jesus inför sina lärjungar. 31 Men dessa har blivit nerskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn.**

Syftet med att tecknen gavs till Mose var för att Israels folk skulle tro att Gud hade sänt Mose för att rädda dom ut ur Egyptens slaveri till löfteslandet.

- Och syftet med dom 7 tecknen i Johannesevangeliet är för att vi ska tro att Jesus är Messias Guds son, och för att vi genom tron ska ha liv genom hans namn.

Det sjunde och yttersta tecknet som Johannesevangeliet pekar på är Jesu uppståndelse.

Tony Merida har sagt: "Den tomma graven är tecknet på att kristendomen är sann och så är det med Guds ord. Vår Gud är inte död, han lever!"

- Det är det som gör all skillnad både för vår evigheten och de omständigheter du befinner dig i idag. **Men Gud...** är trofast. Jesus lever och han är på sin tron.

Han är med dig. Du kan lita på honom.

- Ok, gå nu Mose, men nej dags för undanflykt nummer 4. d. **Jag är inte ordets man** (4:10-12).

Vi börjar bli trötta på Mose nu. Vad svarar då Gud honom i kap 4:11-12? **Vem har gett människan munnen? Vem gör henne stum eller döv, seende eller blind? Är det inte jag, Herren? 12 Gå nu, jag ska vara med din mun och lära dig vad du ska säga."**

- Mose är inte tillräcklig, han har inte förmågan i sig själv, men vem är det som utrustar honom. Gud.

Han som har skapat människans mun, han som kan göra henne stum, döv, seende eller blind.

- Gå nu jag ska vara med din mun och lära dig vad du ska säga. Och är det inte så här som Herren verkar. På bibelstudierna på

torsdagar så går vi igenom 2 Korintierbrevet där vi ser att Guds sätt att verka inte är trots svaghet, utan genom svaghet.

I dina svagheter, i dina svårigheter, i ditt lidande så är Gud där och han verkar och använder det för sina syften.

- Paulus var ingen värtalig man, han led och utåt sätt var han en mycket svag person, men Gud använde på mäktigt sätt.

Genom Bibeln och historien så ser vi hur Gud har använt svaga, sjuka och enkla människor för att hans underbara syften ska uppfyllas.

- Hela skillnaden är: **men Gud...** han är trofast. Han kan ta bort din svåra situation i din skola, på ditt jobb, din sjukdom eller var helst det vara må, men han kan också använda det för att forma din karaktär och använda dig för att förhärliga honom i den situationen.

Ska du lita på honom? Nu då Mose: **Gå, nu.** Men, nej. Dags för femte ursäkten som inte ens är en ursäkt. Han bara vägrar. **e. Sänd ditt budskap med vilken annan du vill (4:13-17)**

- Om vi skulle fått välja en frälsare för Israel så skulle vi inte ha valt Mose. Men Gud i sitt oerhörda tålmod ger inte upp. Mose är hans val för att Gud ska få all äran. **Men Gud...** är trofast.

Det beror inte på Mose. Nu blir faktiskt Gud vred på honom och i sin försyn så har han redan förberett så att Moses bror Aron är på väg för att hjälpa honom och tala till folket och Farao.

- Men det är Mose Gud ska använda för att tala till Aron som sen talar till Farao och folket.

Och så säger Gud dom underliga orden: **"Han ska vara som din mun, och du ska vara som hans Gud."**

- Detta betyder inte att Mose skulle vara Gud, men precis som Gud i GT talade till profeter som fick vara hans språkrör till folket så

skulle Mose vara den som talade till Aron som fick vara hans språkrör.

Jag är, HERREN, JHVH har uppenbarat sig, han kallar Mose att bli en frälsare, lovar att vara med honom, men ändå ger Mose alla dessa ursäkter att inte förtrösta på honom.

- Kära vänner vi har en annan Frälsare, en som i allt förtröstat på Fadern, genom lidande och död.

Han gjorde inga undanflykter och ursäkter även om han vändades över att få dricka vredesbägaren, han var trofast i allt och håller allt vad han lovat. Du kan lita på honom.

- Du kanske likt Mose har 5 eller 100 ursäkter för att inte förströta på honom, men kära vän han är värd att lita på, han kommer inte att överge dig, han är där för dig. Förtrösta på honom.

Och äntligen så tar nu Mose Guds ord, "gå nu" på allvar och vi ser "men Gud... är trofast när han **3. Sänder en frälsare (4:18-31).**

- Och uppdraget kommer inte bli lätt. Gud uppmanar Mose att göra de under som han gett honom makt att göra inför Faraos.

Men Gud ska göra Faraos hjärta hårt så att han inte släpper folket. Faraos som såg sig själv som Gud kommer genom detta att inse att Jag är, JHVH, HERREN, är den sanne Guden.

Mose ska säga till Faraos i 4:22-23 Så säger Herren: Israel är min **förstfödde** son, 23 och jag har sagt till dig: Släpp min son, så att han kan hålla gudstjänst åt mig. Men du vägrade att släppa honom, och därför ska jag döda din **förstfödde** son."

- Lägg märke till ordet förstfödde. Här så identifierar Gud sig själv som Israels far och Israel som hans förstfödde son och eftersom Faraos vägrar att släppa Guds förstfödde, Israel så kommer han som straff att döda Faraos förstfödde.

Detta kommer vi se vid uttåget ur Egypten där Gud i sin vrede går förbi varje hus i Egypten och där det inte finns blod på dörrposterna där kommer varje förstfödd att dö så att Guds folk ska släppas.

- Men vad är det som händer här näst i vår text i v.24? Herren kommer emot Mose och vill döda honom?

Va, kallade du inte, utrustade du inte och sände du inte just Mose som en frälsare?

- Det blir kortslutning i min lilla hjärna. Gud varför agerar du så här? Jag glömmer inte första gången en vän från skolan som jag delade evangelium med när vi gick på högskolan frågade:

Varför var Gud på väg att döda Mose? Jag stod helt förstummad och visste inte vad jag skulle svara.

- Gud hade kallat Mose att frälsa folket och se till så Guds förbund med Abraham uppfylldes.

Som tecken på detta förbund så hade Gud gett omskärelsen där alla av manligt kön när de var 8 dagar gamla skulle omskäras genom att skära bort en del av förhuden och detta skulle vara tecknet på att de var del av förbundsfolket.

- Dom som inte omskars skulle utrotas ur folket. Nu skulle Gud uppfylla sitt förbund med hans folk, men Mose hade försummat att låta omskära sin förstfödde son.

Det var som om han och hans familj i uppror mot Gud hade ställt sig utanför Guds förbund.

- Moses fru Sippora agerade snabbt och skar av den förstfödde sonens förhud och vidrörde Mose fötter med den och sa du är min blodsbrudgum och där stillades Guds vrede.

2000år senare så skulle Gud sända en annan frälsare, en annan förstfödd, nämligen Jesus.

- Men denna gång skulle inte den förfödde räddas. Pga. din och min synd där vi i tankar, ord och gärningar syndat emot Gud, på grund av våra ursäkter, pga. vår otro, pga. vårt uppror så blev Guds förfödde son Jesus in i vårt ställe.

Vi förtjänar Guds vrede pga. vår synd, men Jesus blev straffad i vårt ställe, för att rädda oss från denna värld och in i hans rike till det eviga löfteslandet.

- Hans blod utgöts istället för vårt och blev till ett tecken för oss att vi nu genom tron har fått förlåtelse och del av Guds nya förbund.

Vi var hopplöst hjälplösa, **men Gud**... är trofast och grep in. Och Herren, Jag är förblir trofast, vi kan lita på honom.

- När Mose och Aron kom till Israels barn och berättade vad Herren sagt till Mose och gjorde teckenen inför folkets ögon då trodde dom när dom hörde att Herren tagit sig an Israels barn och sett deras lidande och dom böjde sig ner och tillbad.

Precis som Jag är, HERREN JHVH uppenbarade sig för Mose så har Jag är, Jesus uppenbarat sig för oss och gett oss tecknet framför alla tecken Jesu uppståndelse.

- Precis som han hört Israels rop och sett deras lidande så hör han dina rop och ser vad du går igenom och han är där för dig.

Oavsett vad du nu går igenom glöm inte: **Men Gud**... är trofast. Se honom i stormen där du befinner dig.

- Du behöver inte ha stor tro, men tro på en stor Gud. Han kommer inte att överge dig.

Låt oss nu precis som Israels folk gjorde gensvar till Gud med tillbedjan över att han kommer att hålla sina löften.

[Bön]

- Låt oss sjunga: Kristus håller fast.